

MECMA-I ÂSÂR-I ATÎKA

(bk. MÜZE).

MECMAU'I-BAHREYN

(مجمع البحرين)

Kur'an'a göre

Mûsâ ile Hîzîr'in buluştuğu yerin adı.

"İki denizin birleştiği yer" anlamındaki bu ifade Kur'ân-ı Kerîm'de Hz. Mûsâ ile ilgili bir kissa sebebiyle yer almaktadır. Buna göre Mûsâ yardımcısı olan gençle birlikte Allah katından kendisine rahmet ve ilim verilmiş, hadislerde adının Hîzîr olduğu belirtilen sâlih kişi ile görüşmek için iki denizin birleştiği yere gider ve o kişiden bilmediği bazı şeyleri öğrenmek ister; ancak mahiyetini anlayamadığı olaylar karşısında sabredemeyip söz verdiği halde soru sormaya devam edince beraberlikleri sona erer (el-Kehf 18/60-82).

Mecmau'l-bahreynin neresi olduğuna dair Kur'ân-ı Kerîm'de ve hadislerde bilgi bulunmamakta, gerek kissadaki Mûsâ'nın kimliği gerekse bahr kavramının ifade ettiği anlam çerçevesinde mecmau'l-bahreynin delâlet ettiği yer konusunda İslâmî literatürde çeşitli yorumlar yer almaktadır. Arapça'da bahr kelimesi bol su, dolayısıyla deniz, göl ve büyük nehir için kullanılmakta, Lût gölüne el-Bâhrü'l-meyyit (Ölüdeniz), Nil nehrine de Bahr veya Bahru Mîsr denilmektedir (El² [Fr.], VIII, 38). Öte yandan bahreyn kelimesi Kur'an'da bîrî bahrâr şeklinde olmak üzere dört yerde geçmektedir; ancak bunların Mûsâ ile Hîzîr'in buluştuğu yer olan mecmau'l-bahreyn ile ilgisi yoktur (bk. BAHREYN).

Bugün bir ülkenin adı olan bahreyn kelimesi, İslâm öncesinde ve İslâm'ın ilk dönemlerinde Katîf ve Hasâ vahalarının da dahil olduğu Doğu Arabistan'a verilmiş bir isim olmasına karşılık (a.g.e., I, 970) müfessirler, Kehf süresinin 60. âyetindeki bahreynin bir yerin adı olması ihtimalini göz önünde bulundurmuyap isimleri verilmeyen iki denizle bunların birleştiği yerin kastedildiğini kabul ediyorlardı; cünkü bahreynin özel isim olmasının halinde tekil zamir kullanılması gerektiği, halbuki âayette "o ikisinin birleştiği yere vardıklarında" denilmek suretiyle iki ayrı denize işaret edildiği belirtilmektedir (Elmalîl, V, 367-368).

İki denizin birleştiği yerin neresi olduğu tartışmalıdır. Müfessirler, bahr kelimesi

nin anlamından ve Kur'ân-ı Kerîm'de verilen özelliklerinden hareketle bahreyn ile kastedilen iki yerin bir nehir ve bu nehrin dökündüğü deniz veya iki ayrı deniz ya da bir nehirle onun dökündüğü göl olabileceğini ileri sürmektedir; iki denizin birleştiği yerden mutlaka bir boğazın anlaşılmaması gerektiğini, zira arada bir engelin bulunduğuunu belirtildiğini ifade etmektedirler.

Bu çerçevede bahreynin Fîrat ve Nil nehirleriyle bunların dökündüğü deniz, mecmau'l-bahreynin de bu nehirlerin denize dökündüğü yer veya Bahr-i Fâris (Basra körfeziyle bağlantısı sebebiyle Atlas Okyanusu) ve Bizans denizi (Akdeniz), bu iki denizin birleştiği yerin de Tanca ve Cebelitarık Boğazı yahut Karadeniz'le Hazar denizi, hatta Kafkasya'daki Kur ve Res nehirlerinin arası veya İfrîkiye (Tunus çevresi) olduğu rivayet edilmektedir. Bahr-i Fâris'in Basra körfezi, Rum denizinin Kızıldeniz, mecmau'l-bahreynin Bâbûlmendeb olduğu, ayrıca Basra körfeziyle Uman denizi arasındaki Hürmüz Boğazı olabileceği ileri sürülmektedir. Mecmau'l-bahreynin Basra körfeziyle Akdeniz'in birleştiği (birbirine yaklaştığı) yer yani Süveyş bölgesi ve Ürdün ırmağı ile onun dökündüğü Taberiye gölü olduğu da söylemekte (Taberî, XV, 271; Kurtubî, XI, 9-10; Mustafâvî, I, 205; M. Tâhir b. Âşûr, XV, 362). Öte yandan hadisenin Sudan'da Mavi Nil ile Beyaz Nil'in birleştiği yerde geçtiği ifade edilmektedir (Mevdûdî, III, 182). Çivi yazılı tabletlerdeki "büyük suların kavşağı"nın ve Kur'an'daki mecmau'l-bahreynin Bahreyn adasının bulunduğu bölge olduğu da söylemekte (Erdem, sy. 115 [1986], s. 5), Gilgamış destanı, İskender'in romanı ve bir yahudi efsanesiyle alâka kurulmaktadır (El² [Fr.], IV, s. 935-937).

Ancak en kuvvetli ihtimale göre mecmau'l-bahreyn Akabe ve Süveyş körfezlerinin birleştiği yerdir. Çünkü burası iki denizin ayrıldığı ve birleştiği noktadır. İbn Abbas'ın naklettiği bir hadiste bilgilerden anlaşıldığı gibi olay (Buhârî, "Tefsîr", 18/2-4, "İlim", 44, "Enbiyâ", 27; Müslim, "Fezâ'il", 170, 172; Taberî, Câmi'u'l-beğân, XV, 271; Sa'lebî, 'Arâ'isü'l-mecâlis, s. 166; Zemahşeri, el-Kesâf (Kahire), II, 490; Fahreddin er-Râzî, Mefâtîhu'l-ğayb, XXI, 143 vd.; Yâkût, Mu'cemü'l-bûldân, I, 343-344, 347; Kurtubî, el-Câmi', XI, 9-10; İbn Kesîr, Tefârî'u'l-Kur'ân, V, 170-178; Abdürrezâk b. Ahmed el-Kâşânî, Te'velât-i Kâşânîyye (trc. Ali Rıza Doksanlı, s.nşr. M. Vehbi Güloğlu), Ankara 1987, II, 237; Elmalî, Hak Dînî, V, 366-369; VII, 371; Mustafâvî, et-Taħkîk, I, 204-207; M. Tâhir b. Âşûr, Tefsîrü'l-Tâhîr ve't-tenuş, [baskı yeri ve tarihi yok], XV, 362; Seyyid Kutub, Fi Zulâli'l-Kur'ân, Beyrut, ts., XV, 106; Mevdûdî, Tefhîmu'l-Kur'ân, İstanbul 1996, III, 182; Sargon Erdem, "Cennet Ülkesi", Zafer, sy. 115, Adapazarı 1986, s. 3-9; G. Rentz - W. E. Mulligan, "al-Bâhrayn", El² (Fr.), I, 970; A. J. Wensinck, "al-Khadîr", a.e., IV, 935-937; J. H. Kramers, "al-Nîl", a.e., VIII, 38).

Sînâ yarımadasının batı sahilini takip ederek güneydeki Sînâ dağına ulaşmış, daha sonra arz-ı mevî'da gitmek üzere bu defa Sînâ yarımadasının doğu tarafından yukarıya çıkmış, İsrâiloğulları söz dinleme yince geri dönmüş, kırk yılını Sînâ yarımadasında geçirmiştir (el-Mâide 5/26) ve Tevrat'ın bildirdiğine göre Eriha karşısındaki Nebo dağında vefat etmiştir (Tesniye, 34/1-4).

Mecmau'l-bahreyn biri Mûsâ'nın temsil ettiği zâhir, diğeri Hîzîr'in temsil ettiği bâtin ilminden oluşan iki ilim denizi veya ruhla cisim âlemlerinin birleşmesi şeklinde yorumlanmışsa da (Abdürrezâk b. Ahmed el-Kâşânî, II, 237), birinci yorum bid'atçılık olarak değerlendirilmiştir (Zemahşeri, II, 490).

BİBLİYOGRAFYA :

M. F. Abdülbâkî, el-Mu'cem, "bîr" md.; Buhârî, "Tefsîr", 18/2-4, "İlim", 44, "Enbiyâ", 27; Müslim, "Fezâ'il", 170, 172; Taberî, Câmi'u'l-beğân, XV, 271; Sa'lebî, 'Arâ'isü'l-mecâlis, s. 166; Zemahşeri, el-Kesâf (Kahire), II, 490; Fahreddin er-Râzî, Mefâtîhu'l-ğayb, XXI, 143 vd.; Yâkût, Mu'cemü'l-bûldân, I, 343-344, 347; Kurtubî, el-Câmi', XI, 9-10; İbn Kesîr, Tefârî'u'l-Kur'ân, V, 170-178; Abdürrezâk b. Ahmed el-Kâşânî, Te'velât-i Kâşânîyye (trc. Ali Rıza Doksanlı, s.nşr. M. Vehbi Güloğlu), Ankara 1987, II, 237; Elmalî, Hak Dînî, V, 366-369; VII, 371; Mustafâvî, et-Taħkîk, I, 204-207; M. Tâhir b. Âşûr, Tefsîrü'l-Tâhîr ve't-tenuş, [baskı yeri ve tarihi yok], XV, 362; Seyyid Kutub, Fi Zulâli'l-Kur'ân, Beyrut, ts., XV, 106; Mevdûdî, Tefhîmu'l-Kur'ân, İstanbul 1996, III, 182; Sargon Erdem, "Cennet Ülkesi", Zafer, sy. 115, Adapazarı 1986, s. 3-9; G. Rentz - W. E. Mulligan, "al-Bâhrayn", El² (Fr.), I, 970; A. J. Wensinck, "al-Khadîr", a.e., IV, 935-937; J. H. Kramers, "al-Nîl", a.e., VIII, 38.

CELAL KIRCA

MECMAU'I-BAHREYN

(مجمع البحرين)

Radîyyûddîn es-Sâgânî'nin

(ö. 650/1252),

Cevherî'nin eṣ-Ṣîḥâḥ'ı ile onu tamamla-

yip yanlışlarını düzeltmek üzere yazdığı

et-Tekmîle ve el-Hâsiye adlı

eserlerini kapsayan sözlüğü

(bk. SÂGÂNÎ, Radîyyûddîn).

MECMAU'I-BAHREYN

(مجمع البحرين)

Hanefî fâkihi İbnü's-Sââtî'nin

(ö. 694/1295)

mezhep literatüründe

"mütüm-ı erbaa" diye anılan

dört temel kitaptan biri olan eseri

(bk. İBNÜ's-SÂATÎ, Muzafferüddîn).